

Luzy in the Hell

Un relat de: [allan lee](#)

-Nananááá-naná-naná-na....clink!...No hi sóc, deixa un missatge, si vols...

-Eloi...! Sóc jo, en Luzy. Escolta, no em pots fer això..! no pots treure els meus dissenys, el dia abans de la desfilada...les meves precioses samarretes color sofre...! Tens por que et faci ombra..? Vols que em posi les teves camises obsessives de pomes i fulles de figuera ..! Això és la darrera gota...! Però no t'adones que la gent ja n'està farta, dels teus clàssics...? Mira, t'he seguit sempre. Em vaig vestir de bus a la *parade* romana, quan vas muntar aquell diluvi a la passarela. A la col·lecció Sade, com que jo sóc el més guapo i versàtil- paraules teves- em vaig deixar bufetejar pel boig de'n Micky, posant contínuament l'altra galta; sí, vam sortir a *Nuits de Raptures*, quin honor, però jo vaig quedar trinxat. Després, les teves paranoies amb el sexe, sempre ficant el nas a totes les històries, malmetent uns amb altres; la teva misogínia, que encara no sé com la Magda i la Maria t'aguanten, a *prêt-à-porter*... Eloi, tíó, m'has caigut molt avall...! Eres com un déu per mi...m'anomenaves Careta d'àngel, al principi, te'n recordes...? Em vas ensenyar a moure'm sobre l'escenari, tenia *chance*...jo era genial, fins que vaig entrar al taller...primer, em vas donar ales, el meu estil transgressor t'agradava...però quan algú va alabar els meus originals, les flames en seda, la teva prepotència no ho va suportar.. i vinga mocs, males cares, menyspreus...he aguantat molt, però ja no puc més, ho deixo...sé que diràs a tothom que has estat tu qui m'ha fet fora, però m'és igual...sento que el Dani i el Rafa es quedin, són bons xavals, però massa querubins; cara de ninos i res al cap...però això ja t'està bé, és clar...

Sabràs de mi. No et vull fer la guerra, però sí que vull el meu propi espai...encara no sé quin nom posar-li: *Luzy in the Hell*, potser...o Lucifer, tal qual...Eloi, *Elohim*, senyor meu, sort... i ja saps...és millor cremar, que extingir-se lentament...